

6/2008

časopis pro kluby, oddíly i stopaře

HLAS
KLUBOVNÍ

VYHODNOCENÍ DLOUHODOBKY

6 STRÁNEK KONEČNÝCH VÝSLEDKŮ

KLUBOVNÍ STRÁNKA

352. KBS (I) Tygří dráp, Štramperk

Náš klub podnikl výpravu ke kostelu svaté Kateřiny (naše Tajemné místo z dlouhodobky), kterou jsme původně plánovali na velikonoce, ale zaskočil nás sních. Cestou jsme plnili různé úkoly a taky vyrobili Moranu, kterou jsme pak spálili na ohni. Legrační je, že se od té doby opravdu začalo oteplovat a zima odešla. Duben byl takový ekologický. Podnikli jsme dvě výpravy zaměřené na čištění lesa. Dostali jsme za to dokonce děkovné kartičky z MÚ ze Štramperka (a taky další pytle na sbírání :-)) a naše fotka bude ve štramberských novinách. Na den Země jsme pomáhali na akci, kterou MÚ a DDM ve štramperku organizovali. Střídali jsme se na stanovišti v lukostřelbě, ale prošli jsme si i další úkoly.

Dnes jsme se všichni sešli na Vojtových narozeninách (1. května) a a hráli velkou bojovku v lese, kterou připravil Ondrův taťka. Museli jsme v nepřátelském území hledat kus drátu (asi 10m) k polnímu telefonu, sestavit vedení a zavolat na ústřednu, že to máme hotové. Po návratu nás čekaly opečené párky a dort ve tvaru rakety s hlavami všech členů Tygřího drápu v ohýnku z cukrové polevy! Jestli vyjde fotka, tak vám ji přistě pošlu.

Celý duben jsme plnili modrý život, ale byla tam navíc i hra na hudební nástroj a čtení pro malé a AJ pro velké. Rodiče nám za odměnu koupili buzoly! V květnu budeme bojovat (sami se sebou) o baterky na tábor.

Na Tauris tábor se hrozně těšíme, ale máme strach, jestli to zvládneme, hlavně ti malí.

Tak to by bylo pro dnešek vše. Mějte se krásně!

Anežka za Tygří dráp

P.S.: Zdá se, že se můj táta pustí do stavby dřevěné klubovny na naší zahradě. To by bylo super.

P.S.2: Omlouvám se. Je 15. 5. a já teprve posílám tuto zprávu. Náš klub postihly neštovice, ale zdá se, že už zase budeme moct něco začít dělat. Na tábor asi pojedeme 4 (Anežka, Vojta, Ondra a Terežka), protože Míša a Terka mají v tu dobu jinou akci. Mrzí mě, že se vůbec rozhodují, čemu dají přednost. Já se hrozně těším. Ještě co se týče hry na příští rok: Nám by se líbila indiánská nebo fantasy – výcvik dračího jezdce (knihy Eragon a Eldest) Mějte se krásně! ■

333. KBS (II) Tajemná kočka, Prostějov

2.úkol VI. etapy dlouhodobky Tauris– Nošení součástek

V pět hodin odpoledne jsme nasedli všichni 4 + pes na autobus a odjeli směr Skalka. Po patnácti minutách jsme vystoupili a šli k léčivým pramenům, kterými je Skalka známá. Julinka, Jan, Cyril a Metoděj jako vždy smrděli po zkažených vajíčkách, ale zdraví je zdraví, tak jsme se s trochou sebezapření napili a pokračovali dál.

Po polní cestě jsme se dostali do lesa, uvnitř něhož jsou ukrytá dvě jezera, která lákají hodně rybářů. Bylo pošmourno a žádný rybář tu naštěstí nebyl. Asi bychom mu plašili ryby tím, co jsme chystali u jezera dělat. Holly (pes) se rozběhla k jezeru a samozřejmě se svou šikovností do něj spadla. Potom, co se rozběhla po hlíně, už neměla čisto-skvoucí tlapy.

Dlouho jsme neotáleli a začali jsme s přípravou plnění úkolu. Jsme čtyři a tak vzniklo 6 dvojic – každá byla ve třech. Pak jsme nachystali láhev, trychtýř a stopky a mohli jsme začít. Všechno probíhalo v pořádku, jen měli všichni (kromě mě) mokré boty od toho, jak nosili v rukách vodu a kapala jim na boty. A aby toho nebylo málo, Janča 2krát zahučela do vody po kolena. Mýša z toho měla ohromnou srandu, až se málem smíchy udusila a já jsem trnula z toho, jak to Jančině mamce vysvětlím. V tom najednou Holča vzala roha a pádila do kopce nahoru – Anička se za ní duchaplně vydala a naštěstí ji chytla. Prý ale viděla vlka (nebo minimálně zdivočelého psa), za kterým Holly asi běžela, a tak jsme si sbalili saky paky a les opustili. Nejlepší závodník je Anička a já (dvojice nejstarších členek ;-)). Nejlepší čas je 3:37. Nejhorší 8:32, protože Mýša 2krát převrhla láhev naplněnou vodou.

Hlášení byla redakcí zkrácena.

Pekáč

Dnes se peče

Ondřej Herzán - Jaspis (Ondera)

1. Mohl by ses nám stručně představit, říct na úvod pár slov o sobě?

Jmenuju se Ondra Herzán a pokud jde o přezdívky, můžete si vybrat: Jaspis - Qěták - Helmut - Josef - Trpaslík - a v poslední době zejména **Ondera**. Narozen v krásném městě Třebíči, nyní studuji geografii na PŘF MU Brno. Mezi mé největší záliby patří samozřejmě Halahoj, SPJF a ty věci kolem, dále cestování, sport, zeměpis, ruština, hra na kytaru a mnoho dalšího.

2. Jak jsi se dostal k foglarovkám? Vzpomínáš si na to úplně první dílo od Jestřába, které jsi dostal do ruky? Kdy a kde to asi bylo?

Úplně první foglarovka, kterou jsem kdy vzal do ruky, byla Nováček Bubáček píše deník.

Přečetl jsem ji někdy kolem roku 1990 a nutno přiznat, že jsem jí tehdy moc nerozuměl, je psaná v nadšáze a já byl malý vyjukaný prvňáček.

3. Která z těchto

knih se stala Tvoji nejoblíbenější, ke které se nejraději vracíš?

Chata v Jezerní kotlině. Popis onoho tajemného místa mne natolik fascinoval, že jsem dokonce poslal dopis Jaroslavu Foglarovi a ptal se jej, kde kotlina leží nebo aspoň kde je místo, které ho při psaní inspirovalo.

4. Kdy a jak jsi se dozvěděl o Sdržení přátel Jaroslava Foglara?

V roce 1998, přes Víťu Oplatka, se kterým jsme tehdy zakládali družinu Medvědů při jednom vodáckém skautském oddíle. Od té doby jsem členem SPJF.

5. Měl jsi v dětství nějaký klub s kamarády nebo chodil jsi do nějakého oddílu?

V tomhle ovzduší jsem vyrůstal prakticky od malička. Můj táta hned po revoluci obnovil smečku Vlčat, kterou vedl jako mladý kluk v období Pražského jara.

Chodil jsem k němu asi pět let. Pak jsem si dal rok dva pauzu, kdy jsme s jedním kamarádem - současným spolubydlou v Brně - hodně navštěvovali přírodu, kopali bunkry, ložili po stromech, sbírali staré železo a mnoho dalších jiných taškařic. V letech 1998-2002 jsem dělal zástupce ve Vítkově oddíle - a v letech 2003-2006 vedoucího smečky vodních Vlčat. V současné době

jsem na „volné noze“, což mi při práci v Halahoji maximálně vyhovuje...

6. Jakým zálibám a zájmům jsi se věnoval když jsi byl mladší?

Uf, to už jsem tak starý? No dobrá. Býval jsem velkým sběratelem: minerálů, známek, starých mincí, dokonce i starých kalendářů, díky kterým jsem se naučil číst. Tím se dostáváme k druhému velkému koníčku - četbě. Od jisté doby si trochu tykám s kytarou, asi od sedmnácti let pravidelně běhám. Vždycky jsem chtěl být velkým vědcem, výzkumníkem a cestovatelem, který bude psát knihy o světě. No uvidíme, nikdy neříkej nikdy...

Popis onoho tajemného místa mne natolik fascinoval, že jsem dokonce poslal dopis Jaroslavu Foglarovi a ptal se jej, kde kotlina leží nebo aspoň kde je místo, které ho při psaní inspirovalo.

7. Mnoho kamarádů tě zná především jako vedoucího či instruktora Halahoje. Jak dlouho v této organizaci působíš a co máš vše na starosti?

V Halahoji jsem od jeho založení v roce 2002. Tehdy to bylo pár nadšenců, kamarádů, kteří se rozhodli dělat něco pro druhé. I zázemí bylo mnohem chudší než dnes. Pokud jde o mou čin-

nost, několikátým rokem se podílím na přípravě zážitkového kurzu - tábora. Občas skutečným nějakou promítací besedu, zahraju pár písniček - teď se například rodí tradice Hudebních maratonů, kdy se sejdou kytaristi, zpěváci, bubeníci, trumpetisti atd. a sna-

své rubrice „Nápadník aneb rady kudy z nudy“ psal o cestování, zálesáctví a přírodě. Připravuješ ještě nějaké pokračování kama-rádů Pavla a Jindry?

Tento seriál jsem prozatím ukončil, přišlo mi, že se už občas opakuju. V Klubovním hlasateli

10. Již jsme naznačili, že mezi Tvé velké záliby patří cestování. Které zajímavé země jsi navštívil, kde se Ti nejvíce líbilo?

Z těch zajímavějších zemí jsou to třeba Albánie, Gruzie, Arménie. Nemohu přesně říct, která z těchto zemí mně zaujala nej-

Který z nich je Ondera?

ží se co nejdéle aktivně muzicírovat. Mimoto dělám, co je právě potřeba - třeba pomoc s organizací dubnových srazů (letos Tajemství mayských pyramid).

však můžete od dubnového čísla číst rubriku „Okno do světa“, kde se dělím se čtenáři o své cestovatelské zkušenosti.

víc a proč - jestli to byla chudá, bílá Albánie posetá betonovými bunkry, úrodná Gruzie sevřená z jedné strany mořem a ze druhé ledovcovými velikány Kavkazu, nebo stepní pohoří se starodávnými kláštery v Arménii. Opravdu těžká volba.

Každopádně chci na tomto místě vyseknout hlubokou poklonu lidem, kteří se Halahoji věnují opravdu naplno - kromě Víti jsou to např. Zdenda, Špunt, Broňa, Sylva, pak třeba Čiki, Hejkal nebo Rozum a mnozí další, nerad bych na někoho zapomněl.

Každopádně chci na tomto místě vyseknout hlubokou poklonu lidem, kteří se Halahoji věnují opravdu naplno - kromě Víti jsou to např. Zdenda, Špunt, Broňa, Sylva, pak třeba Čiki, Hejkal nebo Rozum a mnozí další, nerad bych na někoho zapomněl.

8. Donedávna jsi byl redaktorem časopisu Bobří stopu, kde jsi ve

9. Dříve jsi byl členem Vedení SPJF? Proč jsi se rozhodl v této činnosti nepokračovat?

Ten hlavní důvod byl asi aktuální nedostatek času při psaní bakalářky, vedení smečky Vlčat a působení v Halahoji - nemohl jsem se všemu věnovat naplno. Zdálo se mi užitečné přenechat své místo někomu, kdo to zvládne s větší noblesou.

11. Můžeš napsat třeba alespoň jednu krátkou zajímavou historku ze svého cestování po světě?

O své arménské anabázi hovořit nebudu, nerad na to vzpomínám. Zato v takové Albánii zažijete příhodu, o kteréž se vám ve střízlivé ČR ani nesní. Během dvou tří dnů stihnete odmítnout kokain, smířit se s faktem, že tu loni zahynu-

li čtyři Češi, posbírat a sešít batoh spadlý s osmdesátimetrové skály, hádat se s mafiánskými taxikáři, šlápnout na zmiji... A zároveň být hostem v domorodé horské vesnici, užívat si pohostinství a nádherných výhledů do údolí. Albánský vandr se mi vryl do paměti zatím asi nehlouběji.

12. V dnešní přetechizované době je prostoru pro kluby čím dál méně. Čím by podle tebe klubovní myšlenka zase trochu víc ožila?

Nejsem si jistý, možná tím, kdyby se nějak „modernizovaly“ – nikoli však na úkor klubovní myšlenky. Dneska se spousta lidí dívá na kluby jako na nějaký „přežitek“, jenže v době Mladého Hlasatele to byla absolutní pecka. Situace je o to složitější, že nabídka dnešních volnočasových aktivit daleko přesahuje dřívější možnosti. Dnes je důležité, aby byla organizace / sdružení / klub především vidět, aby se uměl v dobrém slova smyslu „prodat“. Mám na mysli třeba prezentaci na internetu či pořádání akcí pro veřejnost.

13. Je nějaká akce, nebo nějaký okamžik, na který za ty roky co pořádáš akce pro děti nejraději vzpomínáš?

Jednoznačně první tábor s Halahojem v roce 2002. Sešla se tam skvělá parta lidí, z nichž dnes řada pracuje v Halahoji či Bobří stopě jako instruktoři. Pro nás to tehdy bylo něco nového a tím pádem obrovsky přitažlivého. Velmi rád se taky ve vzpomínkách vracím k loňskému táboru FIFEL (Filmový festival Lavičky).

14. Co bys vzkázal čtenářům Klubovního hlasatele?

Neztrácejte nádeje a víru, že vaše práce má nějaký smysl. Protože má!

Děkuji za rozhovor. ■

SMS ANKETA

Ahoj klubaři,

blíží se nám prázdniny a máme tu poslední číslo Klubovního hlasatele v tomto školním roce.

Bohužel se SMS anketa nesetkala s moc velkým ohlasem, takže jsem na červen zvolila otázku poněkud vážnější a zásadnější. Snad se i vy vyjádříte k tomuto ožehavému tématu!

„Loupete banán od špičky nebo od stopky?“

Tentokrát pro vás máme ještě jednu nabídku vážící se k SMS anketě – ze zaslaných odpovědí bude jedna vylosována a její autor od nás obdrží tři kila banánů.

Teď už rozhodně neváhejte a napište nám svůj banánový názor (odpovědi posílejte formou SMS na číslo 776 754 445 (Renča).

Zdarma z www.vodafone.cz.

Přeji příjemný zbytek školního roku a pohodové slunečné prázdniny!

Renča ■

text: Jiří Kalina

ZE SEVERNÍ STRANY

DUCH MÍSTA

...nebylo na ní nic zvláštního. Byla to docela obyčejná ohrada ze zčernalých prken, mnohými parnými léty vysušených. Za ní byly haldy uhlí, několik povozů a dva či tři malé domky hlídačů a vozků. Ale pro Rychlé šípy byla Šmejkalova ohrada místem nedotknutelným. Vždyť zde vlastně byly položeny základy klubu..., byla vždy Rychlými šípy jaksi vděčně vzpomínána. Na plácku před ní bylo jim skoro až posvátné...

Tak popisuje Jaroslav Foglar v knížce Záhada hlavolamu Šmejkalovu ohradu — místo pro kolemjdoucí naprosto obyčejné, pro hochy Rychlých šípů však skrývající ohromné kouzlo. A i když byly Rychlé šípy první, rozhodně nezůstaly samy. Dobře se zamyslete — jistě si i vy vzpomenete na nějaké místo, které je pro váš klub svým způsobem posvátné.

Může to být, stejně jako u Rychlých šípů, zákoutí, kde jste se poprvé setkali, kde vznikla myšlenka založit společně klub nebo oddíl. Duch takového rozhodnutí se vznáší nad pláckem, tábořištěm, ulicí nebo hřištěm na věky — a vždy, když se na místo znovu podíváte, myslí vám proběhne vše, co jste od té chvíle s klubem prožili, jak zásadní pro vás tento okamžik byl. Právě zde je to pravé místo pro významné okamžiky — sem chodíme v době krize a vracíme se k základům svého klubu, tady hledáme někdy útěchu, skoro jako v nějaké svatyni.

Posvátným místem bývá také území, ve kterém je zakopána listina svornosti. Vzácný list s podpisy všech členů, někdy již mnoho let vyšlých z klubu nebo oddílu, leží tisíce hodin pod zemí, ve tmě a bez hnutí, a čeká na okamžik, kdy bude po několika měsících či letech na krátkou chvíli vyzdvihnut na denní světlo. Po celou dobu, kdy s klubem cokoliv podnikáte, vězí listina na tajném místě a nese vaše podpisy.

Nepřístupná území mezi zdmi a řekou...

Listina našeho klubu dlí za městem, zakopaná v nepřístupném terénu na skalkách nad údolím dodnes, už pěkných pár let. A vždycky když procházím kolem, v zádech mě trochu zamrazí a přemýšlím, zda a kdy listinu zase vykopeme.

Do třetice jde o místa, zajímavá jiným způsobem. Může jít o území, kde jste společně něco velkého prožili, ale taky jen o prostory, které jsou tajemné či zajímavé samy o sobě.

Možná jste někdy slyšeli latinské sousloví genius loci. Bývá překládáno jako duch místa a značí zvláštní pocit, který ve vás nějaký prostor vyvolává. Jedno a totéž místo může působit na někoho chladně a nepříjemně, pro jiného může být kouzelným kouskem světa. Až budete někdy v zimě na večerní klubovní schůzce procházet svým městem

nebo vesnicí, zkuste přemýšlet, proč máte určitá místa raději než jiná a jak se klubovní zážitky mohou podepsat na vašem vnímání genia loci.

Vzpomínám na den, kdy jsme v našem městě plném továren, kolejí a zdí, objevili v nepřístupném území poblíž řeky prastarý most. Na jedné straně ústil do opuštěné továrny, uzamčen roky rezavou branou, na straně druhé končil pod železniční tratí. Cesta k němu nevedla. Tajemný dojem, který v nás vyvolával, opuštěný, sám a vedoucí odnikud nikam, dal vzniknout fenoménu Mostu přátelství. Tady jsme se scházeli, když bylo potřeba urovnat spory, ukončit nepřátelství a navrátit klubu dobrou náladu.

Náš klub měl podobných míst víc, některá jsme objevili po delším pátrání, na jiná se dodnes trochu bojím pro zážitky o samotě chodit. A co vy, kam zamíříte s klubem, až bude potřeba rozlousknout nějaký pořádně těžký oříšek? ■

Reportáže z akcí

Radim Kejř - Rolf

Fotbalový turnaj Bobří stop

Další ročník fotbalového turnaje se uskutečnil v sobotu 17. 5. 2008 v Bedřichově na Blanenské. Ač páteční bouřky a deštivé počasí nevěstily nic dobrého, nakonec bylo hezky a nic nebránilo tomu, aby se uskutečnil další ročník o Pohár Bobří stopy ve fotbale.

Moravští Indiáni Vyškov: Rolf, Soki, Lukáš, Dingo, Red, Čip, Kahn

Kluci Brno: Vojta, Jahoda, Rikytan, Honza, Ivan, Ohiči

Adast Adamov: Stopař, Skawa, Miagi, Mara, Martin, Vánočka

Divoši Brno: Sharp, Milan, Vláda, Jerry, Renča, Anakin

Vyškov – Kluci Brno 5:0

Na úvod proti sobě nastoupili vítězové posledních dvou ročníků, takže se dal čekat šlágr turnaje. První půle lépe vyšla Vyškovu a zejména díky Jahodovi v brance bylo poločasové vedení jen 2:0. Brněnský gólman předvedl bravurní zákroky, naděje se však po pár minutách rozplynula a Indiáni navýšili skóre na rozdíl pěti branek. Utkání se povedlo zejména Lukášovi, který se blýskl hattrickem.

Divoši Brno – Adamov 2:3

Jazyk, nebo spíše oko diváka si mohlo smlsnout na precizně provedeném přímém kopu legendárního divošského kanonýra Milana, za který by se nemusel stydět ani Didier Drogba. Parádičku z repertoáru Zinedina Zidaneho zase předvedla Renča, která šajchtlí z voleje vymetla pavučiny ze sítě adamováků. Jestli tam před turnajem nějaké pavouci byli, tak teď utekli určitě hodně daleko. Nakonec Adamov Divochy přetlačil a zvítězil nejtěsnějším poměrem 3:2.

Adamov – Vyškov 2:0

Odveta za podzimní porážku se vyškovským nepovedla. Po nečekané prohře v září 4:2, přišla porážka i letos na jaře. V zápase převládala spíše taktika než fotbalovost a oba týmy čekaly na chybu soupeře. Gólu se plné tribuny po bezbrankovém prvním poločase dočkaly až v závěru utkání. Po rohovém kopu se dostal k hlavičce stoper Adamových strojůren Martin a vstřelil vítězný gól svého mužstva. V poslední minutě ještě přidal pojistku střelou přes celé hřiště Skawa, který zaskočil Kahna v protější brance.

Kluci Brno – Divoši Brno 1:5

Derby mezi brněnskými mužstvy nabídlo podívanou jednoho muže – proslulého šutéra brněnských plácků Milana. Ač se díky Jahodovi podařilo Klukům Brno vstřelit první branku na turnaji, na bodový zisk to zdaleka nestačilo. Divoši, kteří měli v sestavě mimo jiné dva nejlepší střelce turnajů BS a Dvou Divochů v historii (Milan a Sharp = dohromady bezmála 1200 gólů) měli zápas pod kontrolou a s přehledem zvítězili.

Adamov – Kluci Brno 7:0

Již nejspíše v exhibičním duchu se hrál zápas ve kterém hoši z Adamova o dvě třídy předčili svého brněnského soupeře. Nejmladší tým Kluci Brno neměl ani v tomto utkání štěstí a vůbec se mu nedařilo. Mužstvo z města oceli a betonu si nejvyšší výhrou na turnaji zajistilo zisk titulu a poprvé v historii se pohár stěhuje do Adamovské kotliny.

Vyškov – Divoši Brno 1:1

Závěrečný zápas již jen rozhodl, kdo se umístí na druhém a kdo na třetím místě. Díky lepšímu skóre museli Indiáni vyhrát, Divochům stačila ke stříbru i remíza. Misky vah se převážily v druhé části první půle, kdy využil Rolf zaváhání obrany Brňanů a střelou levou nohou dostal Vyškov do vedení 1:0. Známé a ořepané fotbalové klišé „nedáš-dostaneš“ platilo v druhé půli stoprocentně. Minutu před koncem se před Kahnovu branku protáhl jako lasice kolčava Milan a chladnokrevně přesným zakončením rozhodl.

Tabulka:

1. Adast Adamov	3 0 0	12:2	9b
2. Divoši Brno	1 1 1	8:5	4b
3. Indiáni Vyškov	1 1 1	6:3	4b
4. Kluci Brno	0 0 3	1:17	0b

Střelci:

- 7 - Milan
- 4 - Mara
- 3 - Skawa, Lukáš, Rolf
- 2 - Miagi, Martin
- 1 - Renča, Stopař, Jahoda

Poprvé v historii se ze zisku trofeje může radovat mužstvo z Adamova, které na podobný úspěch čekalo již několik let. Ze všech zúčastněných mužstev se všem podařilo alespoň jedenkrát získat pohár do svých rukou, což ukazuje, že příští turnaj bude jistě velmi zajímavý. Navíc se stal se sedmi brankami kanonýrem turnaje Milan, který se již velmi těsně přiblížil bájně hranici 600 gólů, již bude atakovat při setkání na podzim na brněnské Holedně. ■

DÁLKY VOLAJÍ POUTNÍKŮV PRŮVODCE PO TÁBOŘIŠTÍCH

Vlčí rokli na Posázavském Pacifiku představuje Marek Skýpala - Winoga.

Dalším místem, se kterým bychom vás chtěli seznámit, je Vlčí rokle. Už jen ten název – Vlčí rokle – brrr. Zavřete oči a uslyšíte vytí vlčí smečky, je tak blízko, že vám naskakuje husí kůže. Natáhněte ruku před sebe a ucítíte jejich horký dech na své paži. Možná pochopíte tajemnost a odlehlost tohoto místa, když se zaposloucháte do dávné pověsti.

Před mnoha a mnoha lety, v době velkého hladomoru, v Českém království velmi vzrostl počet vlků. Ti se seskupovali do velkých smeček a ohrožovali samoty i menší vesnice. Mnoho lidí jim padlo za oběť. Jedním z míst, kde se obávali vlků, bylo městečko Jílové. Hladoví vlci v noci sedávali před branami města a úzkostně vyli. Běda tomu, kdo byl přepaden sám a beze zbraně. Jednoho dne se naplnil kalich trpělivosti měšťanů, svolali městskou hotovost a pustili se do boje s vlky. Byl to krutý a nelítostný boj. Vlci byli nakonec zaháněni do osamělé rokly, v níž bylo velké množství žulových balvanů. Do doupat pod kameny se ukryli ti vlci a měšťané se báli je vyhánět, a proto je tam ponechali. Rokle byla na obou koncích opatřena výstražnými nápisy a pojmenována Vlčí.

Až po

Autor se snaží uprchnout nejen z fotografie, ale i z Vlčí rokly.

mnoha desítkách let se statečný člověk ze severu odvážil postavit si ve Vlčí rokli mlýn. Lidé se však báli chodit mlít obilí do Vlčí rokly, a proto mlýn zpustl a z mlynáře se stal lapka, který přepadával pocestné a olupoval sedláky. Nakonec byl i on dopaden a za trest svržen ze skály, která se dodnes vypíná nad troskami zpustlého mlýna.

Vlci ani lapkové dnes již ve Vlčí rokli nežijí, avšak tajemnému a trochu strašidelnému kouzlu rokly to moc neubralo. V údolí potůčku jsou rozesety desítky, možná stovky obřích žulových balvanů, porostlých mechem. Pod nimi v hloubce klokotají vody potůčku, kapku vody však neuvidíte. Vlčí rokle byla v roce 1990 vyhlášena přírodní památkou a to nejen pro zajímavé žulové moře, ale také pro původní bukový porost a výskyt roháčů a tesaříků.

Vlčí rokle se nalézá v Posázaví. Pokud pojedete Posázavským pacifikem, vystupte na zastávce Prosečnice a vydejte se po žluté turistické stezce, která vás povede kolem dvou zajímavých lesních rybníků až do Vlčí rokly.

Tábořiště ve Vlčí rokli a jejím okolí najdete hned několik. Vyskytují se v blízkosti zaniklých požárských lomů, běžnému návštěvníkovi jsou ukryta. Ochránci přírody sice o nich vědí, ale protože na nich táboří jen skuteční zá-

Žula.

lesáci, nebrání jim. Vypravte se do těch míst, hledejte, projděte slepé i odbočující roklinky a odměnou vám budiž pěkné místo k přespání. Raději vám však ještě napovíme – pokud byste nemohli najít ani jediné skryté tábořiště, vydejte se od zříceného mlýna na levý břeh údolí, tam za okrajem srázu naleznete nejen kozu na řezání dřeva ale i pěkný plácek v lese jako stvořený k táboření na jednu noc.

V závěru dodáváme – možná zbytečně – že Vlčí rokle je přírodní památkou a to, že se v ní a nebo v jejím blízkém okolí dá tábořit, je dáno jen dobrými zkušenostmi ochránců přírody se zálesáky zde tábořícími. Nepokazte nám dobrou pověst. ■

Žulové moře.

KONTAKTY NA VAŠE STOVKAŘE: KAM A KOMU PSÁT HLÁŠENÍ

KLUBAŘI

JIŘÍ KALINA – ČÁP

SPJF Bobří stopou
Zahradní 2, Adamov 3
679 08

mail: kbs@spjf.cz

Na tuhle adresu
píší všechny KBS
nebo všechny kluby
posílající úkoly do
dlouhodobky!

ODDÍLY

RADIM KEJÍK – ROLF

SPJF Bobří stopou
Moravská 50, Vyškov
682 01

Veškerou komunikaci
s oddíly má na starosti
tento sympatický
muž
v námořnické čepičce.

mail:
radarider@centrum.cz

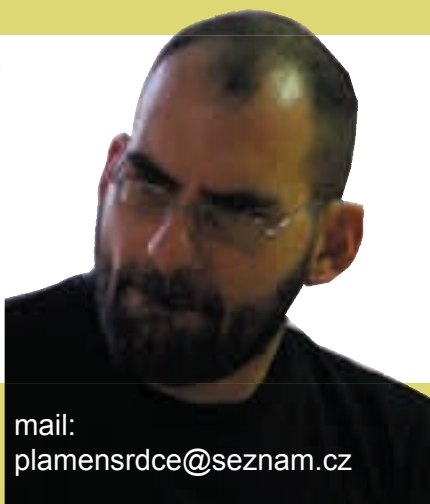

STOPAŘI

**JAROSLAV ŠIMON –
TURLOGH**

SPJF Bobří stopou
Dvořákova 19,
Haviřov – Město
736 01

Turloghovi posílejte
veškerá stopařská
hlášení a hlavně
úkoly z rubriky
Určeno stopařům!

mail:
plamensrdce@seznam.cz

DÍVČÍ KLUBY A BRATRSTVA TALISMANU

**IVA KAPOUNOVÁ – KAWI A
ADÉLA VOŽECHOVÁ – BUB-
LINA**

SPJF Bobří stopou
Banskobystrická 180, Brno
621 00

mail: adriel@seznam.cz

O dívčí kluby a bratrstva talismanu se
postarají společnou rukou Bublina
a Kawi.

Vytáhl jsi nohu obalenou bahnem z měkké rozestupující se půdy a vztekle jsi zaklel.

Od předvčerejšího dne, kdy jsi nechal svého věrného koníka Tátoše u srubu převozníka Velké řeky, se celou dobu pohybuješ jenom v rašeliništích a močálech. Krajina kolem tebe připomíná džungle v jižních krajích, o kterých jsi slyšel vyprávět některé poutníky.

Navíc musíš být dost opatrný, neboť zdejší končiny mají své predátory. Včera jsi musel zabít dosti dlouhého hada a dnes v noci na tebe zaútočilo hejno velkých netopýrů. Podle lidí žijících okolo těchto bažin jsou to vampíři, netopýři živící se krví... Nejrady by ses otočil a odešel pryč z těchto ponurých a nehostinných končin, kde je samotné přežití nanejvýš náročnou záležitostí. Jenomže ty nemůžeš odejít, protože hledáš dalšího z mistrů umění svého řádu Bossoninanských rytířů... Kdesi v těchto místech má již léta žít Rahan, nejlepší z lovců divočiny. A ty u něho musíš složit další velkou zkoušku umění. Náhle kus před sebou vycítíš jakýsi pohyb. Z keřů pár metrů před tebou vyběhne malá žena s dítětem v náručí a za ní druhá a třetí s dětmi ve vacích na zádech a ještě několik mladých dívek menších postav. Když tě spatří, zjevně se zaleknou a zůstanou stát na místě. Rychle přemýšlíš. To budou asi ženy z domorodého kmene Křováků, přebývajících v těchto močálech. Dívky a ženy jsou očividně něčím hodně vyděšené. Pravděpodobně před něčím utíkají. Žena vepředu náhle promluví: „Za námi je bestie, naši muži se ji snaží zadržet, ale zřejmě na to nebudou stačit!“ Samozřejmě víš, co je povinností Bossoninanského hraničáře. Chránit slabé a bezbranné.

Sotva přiskočíš k ženám a postavíš se před ně, z křovin vylétne tělo muže malé postavy a dopadne před tebe na stezku. Muž zachroptí: „Utíkejte!“ a poté jeho tělo znehybní. Křoviny se znovu rozhrnou a velká nestvůra vyskočí na stezku. Lidská hlava, lví tělo a ocas škorpióna... Proboha to je Mantichora, uvědomíš si ihned. Obávaná nestvůra, mocná a jedovatá... Přesto tasíš svůj meč a zaútočíš. Musíš přece chránit ženy a děti za sebou... Náhle uslyšíš zvuk rohu. Několika bleskovými seky poznačíš mantichoru na hrudi a na bocích.

SEZNÁMENÍ S RAHANEM, LOVCEM

záda a nemůžeš se nadechnout. Pak uvidíš blížící se škorpióní ocas a svojí smrt. Nedojdeš na konec své cesty a nestaneš se rytířem svého řádu! Náhle z křovisek vyrazí postava obrovitého, ale neuvěřitelně rychlého a mrštného muže a jeho ruka s nožem vystřelí vpřed a konec škorpióního ocasu odlétne useknut vzduchem. Ztrácíš vědomí... Když se znovu probouzíš, zjistíš, že ležíš v chatrči a jakási pohledná, maličká dívka tě ošetřuje.

Když na ní pohlédneš, vesele se na tebe usměje a vyběhne ven. Ozve se volání a o pár okamžiků později vejde do chýše statný, urostlý muž. Takového muže jsi ještě nikdy neviděl. Jeho mocné svaly a pružné šlachy dávají dohromady neskutečně dokonalou postavu, zajisté schopnou mimořádných výkonů. Už nemůžeš pochybovat, že před tebou stojí samotný Rahan, nejmocnější a nejslavnější z lovců divočiny!

Rahan se usmívá a praví: „Jsi statečný mládenec a vím proč jsi zde. Bubny domorodců blat si již předávají zprávu o příchodu mladého bossoninánce. Budu tvým učitelem v umění divočiny.“ ■

1. POKUS SE ZJISTIT NĚJAKÉ ZNEČIŠTĚNÍ PŘÍRODY VE SVÉM OKOLÍ A ZKUS HO ODSTRANIT ČI ZJEDNAT NÁPRAVU (A PAK O TOM NAPIŠ STOVKAŘI).

2. ZNÁŠ NEBEZPEČÍ, KE KTERÝM MŮŽE DOJÍT V PŘÍRODĚ, A VÍŠ JAKÝM ZPŮSOBEM JIM ČELIT. (NAPIŠ. MŮŽE TO BÝT NAPŘ. VÁNICE, MRÁZ, NOC, POVODNĚ, BOUŘKY, VICHŘICE, ATD.)

3. V DOBĚ, KDY JE SNÍH, BUDEŠ STOPOVAT ASPOŇ DVA KILOMETRY JEDNU URČITOU ZVÍŘECÍ STOPU A PRŮBĚH STOPOVÁNÍ POPÍŠEŠ A POŠLEŠ STOVKAŘI. ROZEZNÁŠ ALESPŇ SEDM STOP NEJBĚŽNĚJŠÍCH NAŠICH ZVÍŘAT.

4. POŘÍDĚ DOBRÝ FOTOSNÍMEK VELKÉHO, PLACHÉHO ZVÍŘETE V PŘÍRODĚ A POŠLI JEJ STOVKAŘI.

5. PŘEČTI SI KNIHU DVA DIVOŠI OD ERNESTA THOMPSONA SETONA A POTOM POŠLI ZPRÁVU STOVKAŘI O TOM, CO SES Z NÍ DOZVĚDĚL A CO TĚ NA TÉTO KNIZE NEJVÍCE ZAUJALO. (POPŘÍPADĚ I VYZKOUŠEJ V PRAXI NĚCO Z TÉTO KNIHY).

ZÁLESÁK

ZKOUŠKA

Okno

do světa:

Arménie

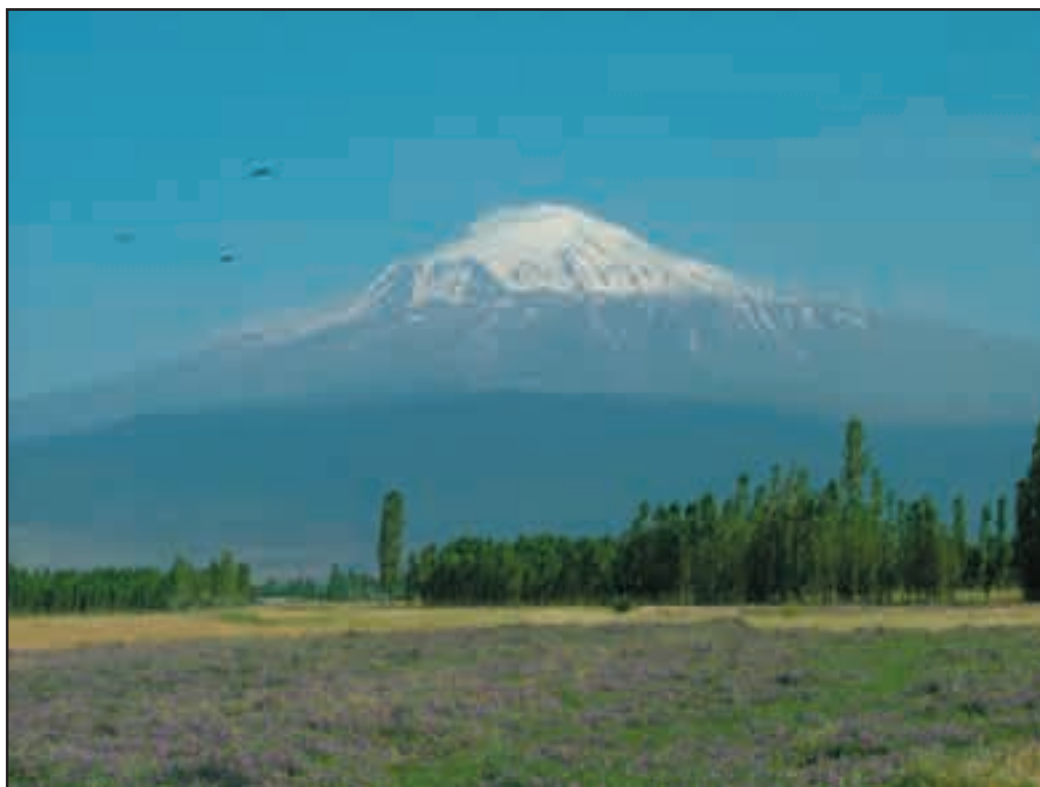
ve stínu hory

text: Ondřej Herzán - Ondera

Je vidět odevšad.

Gigantický sopečný kužel, vypínající se z roviny do závratné výše pěti kilometrů, pokrytý věčným sněhem a ledem. Kdysi to bývala nejvyšší hora světa: alespoň v Bibli se tak praví, že na temeni této hory přistál praotec Noe se svou

archou, sestoupil, zasadil vinnou révu a založil nové lidské pokolení... Ararat. Stěží bychom našli lepší, výstižnější symbol Arménie. Malé země, která kdysi bývala velikou říší Urartu

Ararat.

a bájná hora vyrůstala přímo v jejím středu. Nemělo to tak být navždy: začalo údobí jedné pohromy za druhou: z východu se valila mračna Peršanů, Mongolů, Arabů. Co se nepovedlo žádnému z dobyvatelů, málem dokázal jeden jediný člověk – Enver Paša. Tento turecký velitel má na svědomí statisíce a snad i miliony arménských životů, zmařených při masakrech roku 1915. Od té doby se také datuje arménská diaspora. Málokterý národ žije ze

dvou třetin mimo svoji domovinu. K arménskému původu se hlásí světové osobnosti: možná ti něco říkají jména William Saroyan, Garri Kasparov, zpěvačka Cher či dokonce fenomenální tenista André Agassi...

Ararat, posvátná hora Arménů, dnes leží v nepřátelském Turecku. Tatíček Lenin zařídil její „zapůjčení“, Chruščov ji věnoval Turkům definitivně. Jerevanští denně vzhlížejí k vrcholu, bez sebe-menší naděje, že by se tam ně-

kdy dostali: turecko – arménská hranice patří k nejstřeženějším na světě. Aspoň že mají ty nádherné chrámy a kláštery v nitru skal, zkus si opakovat jejich zvučná jména – Geghard, Amberd, Sanain... Arménská apoštolská církev vznikla už roku 301 a přežila všechny nájezdy kočovníků. Také kultura je podivuhodná: v dobách poroby Arméni utíkali ke knížkám, k malování, k umění. Proto je ani dnes neuslyšíš žehrat na krutý osud – jsou to lidé moud-

ří, ale také živelní, divocí Kavkazané. Jel jsem ve vlaku s pastýřem, který mi hrdě prozradil, že jsou na světě dva nejchytřejší a nejlepší národy – „Jevreji i Armjane“, jak říkal. Urážka Arména – nepřímá žádost o pomstu. Není radno si s tím zahrávat.

V Arménii jsem si prožil svou hodinku hrůzy. Příliš jsem důvěřoval dobré arménské krvi, nechal se napálit a okrást. Byl jsem ztracen uprostřed stepních plání, v malé vesničce, sám, bez peněz, s trochou jídla. Vidíš, to je osud, zůstaň tu a ožeň se s pěknou arménskou dívkou, radili mi dobří lidé. Trochu kávy mi dali, i nocleh v polorozpadlé boudě, která se zamykala rezivým hřebíkem a místo oken vlál ve větru igelit, mi poskytl. Spánek na vetším křesle, z něhož trčela uvolněná péra. Venku podivné zvuky, především sem prý oknem přilezla smrtonosná zmije gjurza. Strach, zda vůbec přežiju noc, obavy, co bude

zítra. Hořké, ale nezapomenutelné chvíle.

Krásná však dokáže být země arménská.

Bohužel nevíme, co je to za panáka, ale je pěkný.

Z gruzínské hranice se zdvíhá mocná hradba zalesněných bochanců, dole ve strži hučí řeka Debed. Během pár desítek kilometrů se dostaneš ze čtyř set do dvou tisíc metrů, to se nevidí. Nahoře step na tisícero způsobů – stepní pahorky, pohoří, prolákliny, osamělé „ovečí fermy“, vesnice, města. Velké jezero Sevan – arménské moře, žije v něm metrový pstruh gegarkuni, nazývaný išchán. V kraji Zangezur mají vesnice postavené v patrech nad sebou – střecha spodního stavení slouží jako dvorek stavení horního, tak strmé svahy tam najdeš. Nekonečné, jako had stočené silnice se

probíjejí tou hornatou, napohled chudou, mystickou krajinou. A nad tím vším žhoucí, modré nebe. Barev dzez, hajastani Hanrapetutjun! ■

Oficiální název	Arménská republika
Rozloha	29 743 km ²
Počet obyvatel	3 215 800
Hustota zalidnění	100,5 obyv. / km ²
Forma vlády	prezidentská republika
Hlavní město	Jerevan
Úřední jazyky	arménština
Měna	arménský dram
Etnické složení	Arméni (97,9 %), Kurdové (1,3 %), Rusové (0,5 %)
Nejvyšší bod	Aragac, 4090 m. n. m.
Vlajka	Červená barva symbolizuje krev Arménů padlých v boji za nezávislost a křesťanství, modrá barva je barvou nebe a oranžová symbolizuje přírodní bohatství a blahobyt
Internetová doména	.am

Ahoj kamarádi,

na planetě Tauris došlo k významné události. Konečně nadešel den, kdy byl postaven vysílač! Vytoužený sen nechtěných ztroskotanců se splnil a došlo také k odeslání záchranné zprávy na Zemi. V dohledné době se tak vydá k Taurisu záchranná loď, pro kterou je již nachystána velká přistávací plocha. Každý den od ztroskotání byl pro nové osadníky výzvou pro učinění dalšího krůčku k záchraně. Všechno úsilí za celou tu dobu je teď zúročeno a všichni se již teší na návrat na svoji rodnou planetu. Stavební práce ustanou a do doby přiletu lodi využije Zatopená jeskyně spolu s ostatními k tomu, aby prozkoumali zdejší ne ještě tolik prozkoumanou přírodu.

Dlouhodobá hra Tauris, trvající od října do května, skončila.

Během osmi měsíců jste mohli měřit svoje schopnosti a dovednosti s ostatními kluby a překonávat tak překážky, které na vás záhadná planeta nastražila. Někteří z vás to dokázali stejně dobře jako hrdinové z klubu Zatopená jeskyně a na Taurisu by se jistě neztrátili. Získávání bodů však nebyl jediný účel dlouhodobé hry. Jde také o to, co jste si z naší odnesli do budoucna.

Úkoly byly současně námětem pro vaši klubovní činnost, některé byly čistě zábavné, z některých jste se mohli něco naučit. Mohli jste si z nich vybírat, takže pro vás jejich plnění jistě nebylo jen povinností. Dlouhodobá hra je také část historie vašeho klubu. Společné zážitky pro vás mohou být do budoucna cennější než výsledné pořadí ve hře. Plnění dlouhodobky je také pro nás

měřítkem aktivity vašeho klubu a hraje důležitou roli při udělování gajtů pro ty nejlepší z vás. Kluby zapojené do hry posílají častěji depeše, které jsou většinou tlustší a barevnější než jiná hlášení. Je to také důkaz, že váš klub dobře funguje, protože dlouhodobku by těžko zvládl jeden člověk. Je tedy úspěch už jen to, že jste se dobře přihlásili a před těmi nejlepšími klobouk dolů.

O HLÁŠENÍ

Do naší redakce došla spousta hlášení a depeší spojených se splněními úkoly do Taurisu, často přišla obálka jen o dlouhodobce. Nejlepší hlášení byla ručně psaná, barevná, s obrázky a taková, která obsahovala nejen odpověď na úkol, ale i to, jak jste jej plnili, popř. co jste zažili při jeho plnění nebo různé zajímavosti apod. Tučné obálky nebyly výjimkou. Řada z vás dokonce posílala i fotografie z digitálních fotoaparátů, tisknutých na počítači, což jistě obsah zkvalitnilo. Ty, kteří tuto možnost zhotovení fotografií nemají, můžeme ujistit, že malované obrázky jsou stejně dobré a často lepší. Některé kluby mají podstatně mladší

čle-
po-

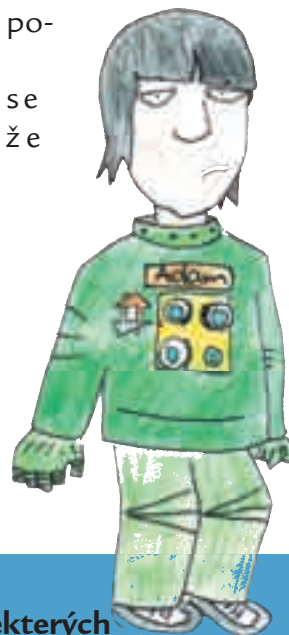
se
že

ny než jiné. I tyto kluby však sílaly pěkná hlášení a my jsme v redakci poznali, že snaží stejně jako ti starší a jim mohou konkurovat.

Čtení hlášení pro nás bylo potěšením a zvláště u těch z vás, kteří napsali nějaké zážitky z plnění úkolů. Nejvíce hlášení týkajících se dlouhodobky poslal **352. KBS Tygří dráp (7)**, následuje **310. KBS Havířovská dvojka (6)**. Pět hlášení odeslaly **24. DK Čtyřlístek** a **333. KBS Tajemná kočka**. Ostatní kluby mají většinou po čty-

Autoportréty některých členů 338. KBS Whook.

TAURIS

řech hlášení. Největší efektivitu hlášení má 306. KBS Stříbrná letka – jedno jejich hlášení bylo průměrně za 75,3 bodů. Následuje 333. KBS Tajemná kočka (59,4b) a 344. KBS Trojčata (43,3b). Efektivita však není příliš důležitá, je dokonce i lepší, když hlášení posíláte častěji.

VYHODNOCENÍ VYBRANÝCH ÚKOLŮ

Úkolů bylo hodně a ne každý jste samozřejmě splnili. Nejvíce hlášení připadlo na úkoly I. etapy v době, kdy hrálo hru nejvíce klubů. Přihlášku (1. úkol I. etapy) poslalo 14 klubů. Z dalších etap byly **NEJOBLÍBENĚJŠÍ ÚKOLY** (v závorce je vždy počet klubů, které poslaly řešení úkolu):

II. etapa - Vesmírná bitva (5), Tauriská krajina (5),

III. etapa - Materiálová zkouška (7), Křížovka (7),

IV. etapa - Kódovací klíč (řetěz) (6), Události na Taurisu (5), Zapomenuté souhvězdí (5),

V. etapa - Bludiště (7), Záhadné místo (7),

VI. etapa - Podivné zvuky (5),

VII. etapa - Co je Tauris (5)

Nyní vám přinášíme řešení a vyhodnocení úkolů za celou hru. Jelikož hra skončila, můžeme vyhodnotit i ty bez hvězdičky. Aby toho nebylo příliš moc, z každé etapy vybíráme jeden či dva.

310. KBS Havířovská dvojka, Havířov plní 4. úkol I. etapy.

I. ETAPA - ŘÍJEN

4. ÚKOL – STAV BEZTÍŽE

Vypít půllitrovou láhev vody hlavou d o l ů nebylo až tak snadné. V jednom hlášení jsme se dokonce dočetli, že se udělalo někomu špatně nebo ho bolela hlava a tak oceňujeme vaši statečnost. Přestože jste nám nemuseli psát čas, za jak dlouho jste obsah lahve vypili, někteří nám ho změřili a poslali. Výsledky jsou následující:

1. JANČA z 333. KBS Tajemná kočka 0:51, 2. LUCY z 24. DK Čtyřlístek 1:02, 3. HANKA z 355. KBS Žlutý kvítek 6:33.

5. ÚKOL – ZNÁTE SVÉ MOŽNOSTI?

V první části jste měli zjistit něco o lidských možnostech. To, jak dlouho vydrží člověk bez jídla, vody a vzduchu, záleží samozřejmě na určitém člověku, jak je moc trénovaný a jak moc jde o extrémní případ. Ač je to neuvěřitelné, lze vydržet bez jídla až 60 dní, bez vody obvykle 2-3 dny (je ale znám rekord 18 dní). Se vzduchem vystačíme nejdéle 2-3 minuty (rekord je však 17 minut a 4 sekundy).

V druhé části úkolu jste měli zkusit zadržet co nejdéle dech a napsat nám vaše výsledky. Nejlepší časy klubů:

1. LUCY z 24. DK Čtyřlístek 2:00
2. ADAMO z 338. KBS Whook 1:20
3. ANEŽKA z 352. KBS Tygří dráp 1:16
4. TERKA z 333. KBS Tajemná kočka 1:15
5. RADEK z 313. KBS Klub Velkého tygra 1:06
6. ANIČKA z 306. KBS Stříbrná letka 0:59
7. LEV z 310. KBS Havířovská dvojka 0:57
8. HANKA z 355. KBS Žlutý kvítek 0:47.

II. ETAPA – LISTOPAD

2. ÚKOL – ORIENTACE VE VESMÍRU

Tento úkol měl několik částí a krom jiného jste se měli i vydat za město a pozorovat hvězdy. Někteří z vás jasnost hvězd měřili vlastním pozorováním, nikoli z literatury, takže jsme rádi v obou případech za zajímavý přístup. Měli jste také zodpovědět několik otázek a správné řešení je následující: Měli jste seřadit hvězdy dle jasnosti. Správné pořadí (v závorce uvedena barva):

- 1) Sirius (bílá),
- 2) Mars (dle data, nejčatsěji načervenalá)
- 3) Capella (žlutá)
- 4) Rigel (modrobílá)
- 5) Prokyon (žlutobílá)
- 6) Betelgeuze (načervenalá)
- 7) Aldebaran (načervenalá)
- 8) Pollux (světle oranžovo-žlutá)
- 9) Castor (bílomodrá)
- 10) alfa Kasiopeji (naoranžovělá)
- 11) Fomalhaut (nepozorovatelný)

Rozdíl mezi hvězdou nízko nad obzorem a v nadhlavníku:

Je-li hvězda nízko nad obzorem (Sirius), prochází její světlo větší vrstvou atmosféry než u hvězdy v nadhlavníku (Capella v určitý čas) a vlivem vzdušných proudů a rozdílů hustot vzduchu a tedy indexu lomu v různých vrstvách dochází k tomu, že hvězda mění barvu a jakoby „poskakuje“.

Seřadit hvězdy Velkého vozu dle jasnosti se dalo i pouhým okem, přestože to nebylo úplně lehké.

Řešení (první je číslo hvězdy, druhé jasnost v jednotce mag (magnituda)):

1)	3	1,7
2)	7	1,8
3)	1	1,9
4)	6	2,3
5)	5	2,4
6)	2	2,6
7)	4	3,3

Čím je zajímavá hvězda č.2?

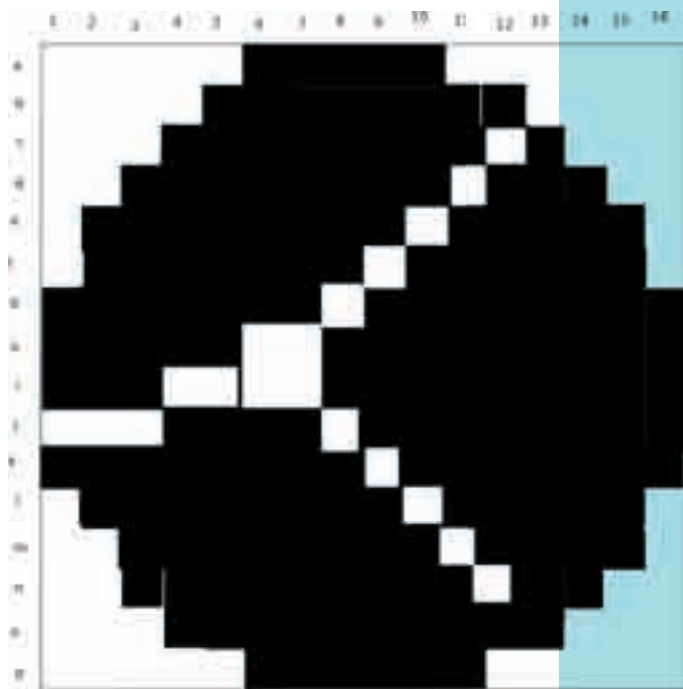
Řešení:

Jde o nejznámější okem rozlišitelnou dvojhvězdu Mizar (jasnější) a Alcor. Prý se používal jako test zraku.

5. ÚKOL – ÉTERICKÝ OBRAZ

Vaším úkolem tentokrát bylo poslouchat pořad Domino na stanici Český rozhlas 2. Každé posled-

ní pondělí v měsíci od listopadu do dubna jste mohli zaslechnout souřadnice bodů, které jste zaškrtávali ve čtverečkové síti. Řešení nakonec poslal jen 333. KBS Tajemná kočka, i když ne zcela úplně. Měl vzniknout éterický obraz, který vypadal takto:

III. ETAPA – PROSINEC

1. ÚKOL – MATERIÁLOVÁ ZKOUŠKA

Tentokrát jsme vám do obálky přidali různé tauriské hmoty a vy jste měli dané materiály prozkoumat a napsat nám, které z nich se vyskytují na Zemi. Nebylo to až tak úplně snadné a některým z vás se nepodařilo odhalit všechny kousky. To, že se všechny materiály vyskytují na Zemi, poznali všichni. Poslali jsme vám následující hmoty:

beton (šedý kamínek)
 křemen (bílý kamínek)
 obyčejný vosk (parafin)
 pečetní vosk
 cukrářská hmota (byla to ta stříbrná kulička)
 nebělený cukr (stačilo napsat cukr)
 a ještě tam byly dva kovy – měď a mosaz.

Nejvíce bodů jste dostali za správné určení hmot a někteří klubaři dokonce dle doporučení všechny materiály ostře testovali a poslali nám výsledky.

2. ÚKOL – TAURISKÝ MODEL

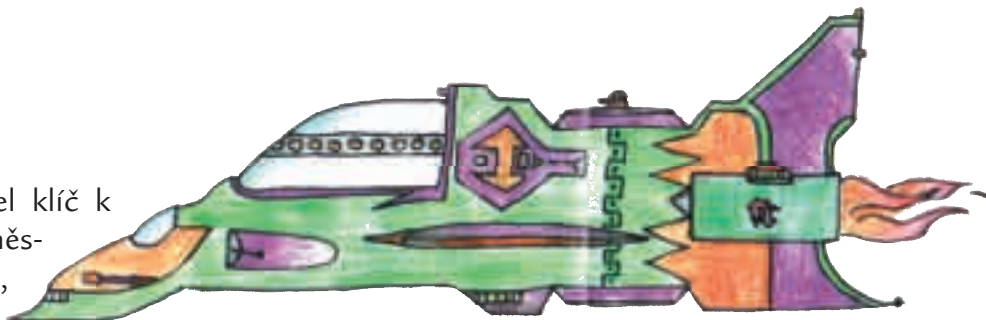
V této části hry jste se měli snažit vyrobit model planety a hodnotící kritéria byla dvě: velikost modelu (čím větší, tím lepší) a estetika. Úkol nakonec splnily tři kluby a většinou jste se snažili o opravdu velkou kouli, největší měřila 45 cm. Někteří na její povrch dokonce umístili určité stavby.

IV. ETAPA – LEDEN

1. ÚKOL – KÓDOVACÍ KLÍČ

V lednové obálce se nacházel klíč k řetězu, který byl umístěn ve vašem městě. Některé kluby našly řetěz hned, někomu dalo hledání řetězu větší úsilí a někdo dokonce řetěz nenašel (mohlo se i stát, že nám ho někdo ukradnul). Někteří klubaři nám také napsali, že je zámek zarezlý, ale zprávu si opsali. V každém případě však šifra nebyla příliš těžká a většina klubů správně odpověděla: SHENZHOU. Snadné pro vás jistě bylo zjistit, že jde o název první čínské kosmické lodi a něco nám o ní napsat.

V. ETAPA – ÚNOR

2. ÚKOL – BLUDIŠTĚ

Ač šlo o hlavolam, hvězdičku jsme tomuto úkolu nedali a tak přinášíme řešení až nyní. Celkem jednoduchý sedmibodový úkol vyluštilo celkem 6 klubů. Z každého čísla (hvězdy) v bludišti bylo potřeba odejít po jiné barvě cesty než té, po které jste přišli. Nejčastější cesta, kterou jste nám psali je následující: Země, 7, 8, 9, 11, 26, 27, 28, 29, 43, 42, 49, 53, Tauris. Existují ale i další varianty.

VI. ETAPA – BŘEZEN

2. ÚKOL – NOŠENÍ SOUČÁSTEK

Tentokrát jste si zkusili naplnit co nejrychleji půl litrovou láhev vodou, kterou jste nosili ze zdroje 10 metrů vzdáleného od lahve. Bylo zajímavé číst v redakci hlášení, která byla důkazem toho, že někteří z vás vzali tento závod opravdu vážně a pořádně se zamokřili. Vyskytly se i případy, kdy se někteří obětavci (nedobrovolně) vrhli do jezera pro vodu. Někteří z vás dosáhli úctyhodného času, když jste použili zajímavé techniky nošení vody, protože nebyly povoleny žádné nádoby. Řada z vás poslala zároveň i hlášení z klubovní výpravy, na které jste úkol plnili a poslala také zajímavé fotografie či obrázky. Láhev naplnily celkem čtyři kluby a souboj na dálku dopadl takto:

1. ONDRA a ANEŽKA z 352. KBS Tygří dráp
2. KIKA a PULI z 306. KBS Stříbrná letka
3. TERKA a ANČA z 333. KBS Tajemná kočka
4. HANKA a ADOUŠEK z 355. KBS Žlutý kvítek

4. ÚKOL – MOST NA MĚSÍC

„Když padesátkrát přehneme papír, bude jeho tloušťka větší než vzdálenost na měsíc“. Toto bylo tvrzení, které jste měli vyvrátit či potvrdit, a také si zkusit papír co nejvícekrát přehnout. Všichni jste

správně uvažovali, když jste nám matematickým výpočtem dokázali, že by padesátkrát přehnutý papír na Měsíc teoreticky dosáhl. Každým přehnutím se tloušťka papíru zdvojnásobuje, takže počet papírů v balíčku roste exponenciálně: 1, 2, 4, 8, 16... Výpočet byl pak snadný, když jste si stanovili tloušťku papíru třeba 0,1 mm a vzali si kakulačku a hodnotu neustále zdvojnásobovali. Praxe je ovšem jiná. Přehnout papír tolikrát nelze, jak jste se sami přesvědčili. S přehýbáním papíru také dramaticky klesají jeho rozměry. Při posledním přehnutí papíru „na Měsíc“ by delší strana balíčku měřila přibližně 0,005 mm, takže jde o opravdovou utopii, což jste nám také napsali. Závod na dálku o nejvícekrát přehnutý papír skončil zcela vyrovnaně - papír přehnuli 7 krát: 310. KBS Havířovská dvojka, 333. KBS Tajemná kočka a 306. KBS Stříbrná letka. Osmé přehnutí se nepodařilo, přestože jste použili násilí, kladiva a namáčecí prostředky. Podařilo by se vám to pouze v případě, že byste použili velký papír. Ani tentokrát by se však výlet na Měsíc nekonal.

5. ÚKOL – RETRANSLACE SIGNÁLU

Důležitou zprávu jste měli přeposlat vašimi moderními vysílačkami. Před tím ji však bylo potřeba dešifrovat. Měla celkem tři části. První z nich se luštila tak, že napsaná čísla představovala počet zmáčknutí klávesnice na mobilu – např. 666 znamenalo třikrát zmáčknout šestku, což značí písmeno „o“. Druhá část byla zřejmě nej- těžší. Bylo potřeba si napsat písmena abecedy do tabulky která měla 5 řádků a 5 sloupců. Áčko jste napsali vlevo nahoru, skončili jste zetkem vpravo dole. Vynechali jste CH, W a písmena s háčkem, kroužkem či čárkou. Číslo pak značilo polohu písmena: před lomítkem číslo sloupce a za lomítkem číslo řádku, + oddělovalo písmena, = slova.

Terka z 333. KBS Tajemná kočka zdržuje dech

Třetí část šifry byl jednoduchý posun písmen v abecedě – o jedno směrem k začátku abecedy.

Výsledná zpráva zněla: Pozor zkouška! Doufáme, že ještě decháte! Hodně štěstí!

VII. ETAPA – DUBEN

1. ÚKOL – PORUCHA

Tento úkol prověřil vaši rychlost. Každé menší úkoly mohly splnit jen dva kluby, přičemž ten druhý dostal už pouze polovinu bodů. Nejrychlejšími kluby byly 333. KBS Tajemná kočka a 344. KBS Trojčata, které si rozdělily také všechny body.

Řešení magického obrázku: Při šilhání očima do monitoru vašeho počítače jste mohli zahlédnout letícího ptáka.

Hledaným spisovatelem sci-fi knih z kosmického prostředí nebyl nikdo jiný než Arthur C. Clarke.

4. ÚKOL – CO TO JE TAURIS?

Neobvyklá otázka vás měla přimět pátrat po záhadném Taurisu. Existuje skutečně tato planeta nebo jsme si ji prostě vymysleli? Řešení je zde:

Planeta Tauris skutečně existuje! Ve skutečnosti je to ale planetka, nikoliv planeta. Má číslo 814 a byla objevena 2. ledna 1916 G. N. Neujminem na observatoři na poloostrově Krym na dnešní Ukrajině. Tím však nekončí zajímavosti o této „planetě“. Můžete pátrat dál. Bližší informace o planetce se můžete dozvědět na letním táboře Tauris.

2. ÚKOL – NEZVYKLÉ SITUACE

V tomto úkolu jsme vám předložili dva hlavolamy:

Most přes průrvu

Hrabal potřebuje přepravit sebe, kočku Laskonku, nádobu se vzácnou tekutinou a podivnou rostlinu přes úzkou lávku nad průrvou. Jednou rukou se musí držet zábradlí, takže s sebou může vzít jen jednu věc. Není to ale tak jednoduché. Na žádné straně průrvy nemůže Hrabal nechat osamotě Laskonku s nádobou, protože by ji mohla vylít. Stejně tak nesmí být osamotě Laskonka s rostlinou, kterou by mohla

sníst.

Řešení: Je to nakonec vcelku jednoduché. Hrabal

odnese na druhou stranu nejprve kočku Laskonku, vrátí se a přenese nádobu. Opět se vrátí a vezme s sebou nazpět kočku. Tu tam zanechá a přenese vzácnou rostlinu. Nakonec se vrátí pro kočku a přenesení ji na druhou stranu.

Úprk z polyfukčního domu

Toto byl o něco těžší úkol. Aneta s Nikol se snaží dostat z budovy úpravny surovin, kde unikla do ovzduší jedovatá látka. Cestou však musí vzít klíč z každé místnosti a zamknout ji. Do místností, kde je klíč, lze vstoupit jen jednou, protože se po prvním vstupu zamoří jedovatou látkou. Začínali jste vlevo nahoře, konec je na druhém konci budovy, mezi místnostmi jste se mohli pohybovat jen po chodbách - čarách. Úkolem bylo vzít všechny klíče.

Řešení: Trik spočíval v tom, že jste hned v první místnosti šli buď dolů nebo doprava pro klíč. Pak jste se vrátili zase zpět do první místnosti, protože zde klíč na začátku nebyl a tak bylo možno se do ní vrátit. Následné sebrání ostatních klíčů bylo již jednoduché.

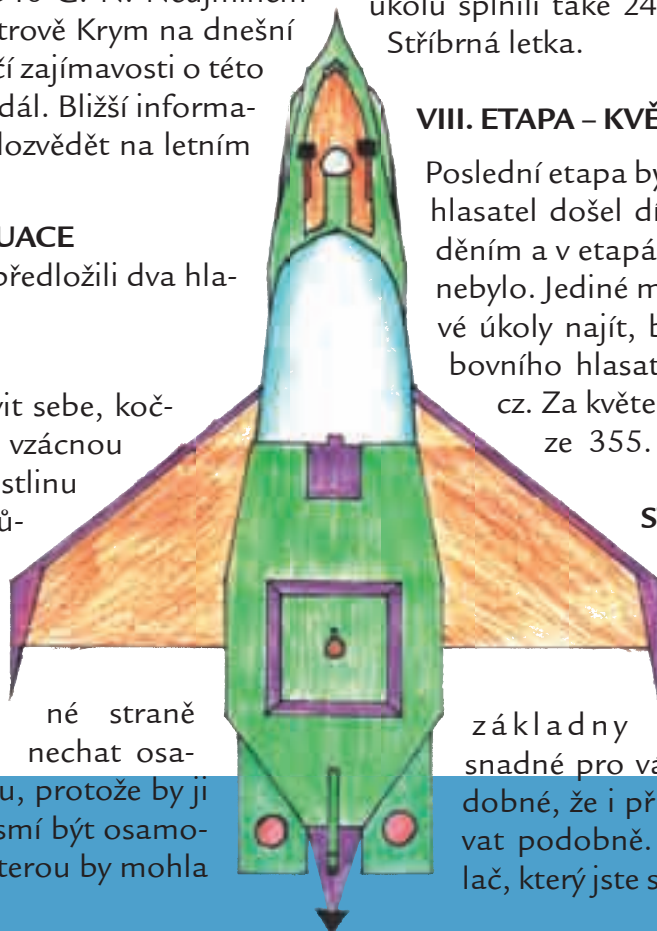
Oba tyto úkoly splnili k 15. 5. klubaři ze 333. KBS Tajemná kočka a 344. KBS Trojčata. První část úkolu splnili také 24. DK Čtyřlístek a 306. KBS Stříbrná letka.

VIII. ETAPA – KVĚTEN

Poslední etapa byla trochu zvláštní. Květnový hlasatel došel díky změně tiskárny se zpožděním a v etapách na internetu zadání také nebylo. Jediné místo, kde jste mohli květnové úkoly najít, byla elektronická verze Klubovního hlasatele na www.dlouhodobka.cz. Za květen si tak připsuje body pouze 355. KBS Žlutý kvítek.

STAVĚNÍ ZÁKLADNY A STRATEGIE

Letos jsme zvolili rychlou a viditelnou metodu utrácení bodů. Stavění na internetu se ukázalo snadné pro vás i pro nás a je pravděpodobné, že i příští rok bude systém fungovat podobně. Ústřední stavbou byl vysílač, který jste se snažili postavit co nejdřív.

Systém hry byl však nastaven tak, že vysílač šlo postavit až jako poslední budovu. Bylo tedy potřeba zvolit strategii, abyste nestavěli zbytečné budovy a neztráceli zbytečně body. Na internetu se tak můžete podívat na mapku prvního klubu - 352. KBS Tygří dráp, který zvolil nejlepší strategii, nepostavil budovu navíc a za 240 bodů postavil vysílač. Levněji to nešlo. Strategie byla stejná i pro kluby bez vysílače, protože o pořadí rozhodoval počet druhů staveb.

KONEČNÉ POŘADÍ HRY

Do hry se přes internet zapojilo celkem 108 klubů, ale přihlášku do hry (a tím pádem alespoň jeden úkol) poslalo jen 14 klubů. Hru pak do května dohrálo 7 klubů – stejně jako loni. Nejvíce bodů v jedné etapě získali: 333. KBS Tajemná kočka (60 b za 7.etapu), 310. KBS Havířovská dvojka (54 b za 4.etapu) a 352. KBS Tygří dráp (53 b za 3. a 5. etapu).

Stejně jako loni, mohli jsme i letos sledovat dramatický souboj o konečné umístění ve hře, který byl opět nejzajímavější ke konci hry.

Na prvním místě jsou definitivně klubaři z 352. KBS Tygří dráp, kterým se podařilo již 4. dubna postavit vysílač a nemuseli už posílat další splněné úkoly (proč by také trosečníci stavěli další budovy, když už mohou poslat zprávu). Podle oficiálních pravidel si první místo zaslouží také 333. KBS Tajemná kočka, protože postavili nejvíce typů staveb a získali nejvíce bodů. Na třetí místo se nakonec nečekaně probojoval 306. KBS Stříbrná letka, který ziskem z posledního hlášení málem dosáhl na postavení vysílače. Na čtvrté místo se posunul 24. DK Čtyřlístek, který rovněž posledním hlášením získal spoustu bodů. Na pátém místě je tak 310. KBS Havířovská dvojka, který dlouho okupoval přední pozice v umístění. Havířovský klub se bohužel rozpadl a nemohl tak hru dohrát do samotného závěru. Šesté místo si zajistil 355. KBS Žlutý kvítek a sedmé 344. KBS Trojčata. Méně než 10 druhů staveb postavili 339. KBS Zatopená jeskyně (osmé místo) a 313.

KBS Klub Velkého tygra (deváté místo). Na dalších místech jsou: 299. KBS Tři klíče, 338. KBS Whook, 361. KBS Atlantis, 327. KBS Jestřábi a 47. BT Rychlá rota. Ostatní kluby mají na tauriské pláni jen přistávací modul.

Odvážná členka z 352. KBS Tygří dráp na létajícím kole.

Jak jsme již psali v úvodu, dlouhodobka není jen o pořadí, ale také o tom co jste si z ní odnesli – společné zážitky v klubu, poučení a doufáme že vás hra také bavila. Uznání patří zejména mladším klubům, které prokázaly, že mohou konkurovat starším. Do budoucna jim přejeme hodně vytrvalosti. Jak jsme slíbili, nejlepší kluby obdrží věcné ceny, které byste měli dostat poštou již brzy. První kluby mohou jet navíc zdarma na tábor.

V létě proběhne Tábor Bobří stopy Tauris, který přinese nečekané zvraty událostí okolo záhadné planety a klub Zatopené jeskyně prožije další dobrodružství, která čekají také na vás. Stále je možnost se přihlásit. Více na <http://taborbs.wz.cz>.

Tímto dlouhodobá hra Tauris skončila a vy se můžete těšit na další dlouhodobku, která začne opět v říjnu.

Za redakci S t o p a ř

